

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 7 korrik 2014
Nr.ref.:RK669/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastet Nr.
KI184/13, KI12/14, KI16/14, KI17/14, KI24/14, KI25/14

Parashtrues

Korporata Energjetike e Kosovës

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjytimeve të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Rev. nr. 379/11, të 2 majit 2013, Rev. nr. 192/13, të 3 tetorit 2013, Rev. nr. 244/13, të 8 tetorit 2013, Rev. nr. 192/13, të 3 tetorit 2013, Rev. nr. 246/13, të 1 tetorit 2013, Rev. nr. 271/13, të 31 nëntorit 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Korporata Energjetike e Kosovës (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), me seli në Prishtinë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës i konteston vendimet vijuese të Gjykatës Supreme në Kosovë:

KI184/13, Rev. nr. 379/11, të 2 majit 2013
KI12/14, Rev. nr. 192/13, të 3 tetorit 2013
KI16/14, Rev. nr. 244/13, të 8 tetorit 2013
KI17/14, Rev. nr. 192/13, të 3 tetorit 2013
KI24/14, Rev. nr. 246/13, të 1 tetorit 2013
KI25/14, Rev. nr. 271/13, të 31 nëntorit 2013

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimeve të kontestuara, përkitazi me shkeljet e pretenduara të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës.
4. Rasti i tanishëm është identik me rastet në vijim tashmë të vendosura nga Gjykata Kushtetuese:
 - a) Rasti nr. KI185/13, Aktvendim për papranueshmëri, i 10 shkurtit 2014;
 - b) Rasti nr. KI186/09, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 shkurtit 2014.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenet 113.7 dhe 21.4 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), nenin 22 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Ndërmjet 28 tetorit 2013 dhe 10 shkurtit 2014, parashtruesi i kërkesës i dorëzoi kërkesat individualisht në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 31 tetor 2013, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Ivan Čukalović dhe Enver Hasani.
8. Më 2 dhjetor 2013, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës KI184/13 dhe kërkoi nga ai autorizimin. Të njëjtën ditë, Gjykata Supreme dhe pala e tretë R. GJ. u njoftuan për regjistrimin e kërkesës, me një kopje të kërkesës.
9. Më 13 nëntor 2013, parashtruesi i kërkesës parashtrroi më tej dokumente shtesë në lidhje me kërkesën KI184/13.

10. Më 10 shkurt 2014, Kryetari urdhëroi bashkimin e kërkesave (KI184/13, KI12/14, KI16/14, KI17/14, KI24/14 dhe KI25/14).
11. Më 19 mars 2014, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesave KI12/14, KI16/14, KI17/14, KI24/14 dhe KI25/14 dhe kërkoi autorizimin, të cilin parashtruesi i kërkesës nuk e ka dorëzuar ende. Të njëjtën ditë, Gjykata Supreme ishte informuar për regjistrimin e kërkesës.
12. Të njëjtën ditë, në pajtim me rregullin 37 të Rregullores së punës, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për bashkimin e kërkesave.
13. Parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur ndonjë kundërshtim ndaj vendimit për bashkimin e kërkesave.
14. Më 25 prill 2014, palët e treta, H. M., E. Q., A. M., N. H. dhe M. N. u njoftuan për regjistrimin e kërkesës.
15. Më 8 maj 2014, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

16. Në data të paspecifikuara, R. GJ., H. M., E. Q., A. M., N. H. dhe M. N. (në tekstin e mëtejme: punëmarrësit) kishin iniciuar procedurë gjyqësore për një kontest pune kundër parashtruesit të kërkesës, si punëdhënës.
17. Punëmarrësit ishin të punësuar te punëdhënësi me kontratë pune në kohë të pacaktuar (p.sh. në rastin e punëmarrësit të parë R. GJ., Kontrata e punës nr. 11642/0, e 1 nëntorit 2008) derisa njëra palë ta shkëputë kontratën.
18. Parashtruesi i kërkesës shqiptoi një vërejtje përfundimtare me shkrim (p.sh. në rastin e punëmarrësit të parë R. GJ., procesverbali nr. 531, i 25 marsit 2010) ndaj punëmarrësve, "*për shkak të mospërmbushjes së performancës*" për një periudhë të caktuar kohore.
19. Parashtruesi i kërkesës njoftoi punëmarrësit (p.sh. në rastin e punëmarrësit të parë R. GJ. Vendimi nr. 971, i 17 qershorit 2010) se kontrata e punës do të shkëputej "*për shkak të mospërmbushjes së këngashme të detyrave të punës, të parapara me nenin 11.1 (11.1 ç), 11.4(b) të Rregullores së UNMIK-ut 2001/28 për Ligjin themelor të punës në Kosovë dhe nenit 8.1, 8,2 dhe 8.3, 8.4 (a) të Rregullores për muajin tetor 2010*".
20. Drejtori i Divizionit të Furnizimit (p. sh., në rastin e punonjësit të parë R. GJ., Vendimi nr. 972, i 15 qershorit 2010 dhe Vendimi nr. 167, i 28 qershorit 2010) e refuzoi kërkesën e punëmarrësve për shqyrtim të sërishëm të shkëputjes së kontratës së tyre të punës.
21. Punëmarrësit paraqitën padi në Gjykatën Komunale, duke argumentuar se vendimet ishin të paligjshme dhe duke kërkuar anulimin e tyre.

22. Gjykata Komunale (p.sh. në rastin e parashtruesit të parë R. G.J., Vendimi C. nr. 334/10, i 18 majit 2011) e refuzoi si të pabazuar padinë e punëmarrësve.
23. Punëmarrësit ushtruan ankesë në Gjykatën e Qarkut, “për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të situatës faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale”.
24. Gjykata e Qarkut në Pejë (p.sh. në rastin e parashtruesit të parë, R. G.J., Ac. nr. 255/2011) vërtetoi vendimet e Gjykatës Komunale dhe i refuzoi ankesat e punëmarrësve. Gjykata e Qarkut arsyetoi se:

“[A]ktgjykimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje qenësore të dispozitave të procedurës kontestimore të parashikuara me nenin 182 pika 2 të LPK-së, të cilat shkelje gjykata e shkallës së dytë i heton sipas detyrës zyrtare në bazë të nenit 194 të LPK-së, për shkak të të cilëve do të ishte e pamundur të vlerësohej ligshmërinë e tij, dispozitivi i të cilit aktgjykim është i qartë, i kuptueshëm, diapozitivi nuk është në kundërshtim me vetveten, apo me arsyet e përmendura në aktgjykim, si dhe ai përfshin arsye të mjaftueshme dhe ligjore për faktet vendimtare për të vendosur në këtë çështje juridike. Për shkak të zbatimit të rregullt të dispozitave të procedurës kontestimore dhe për shkak të hetimit të rregullt dhe të plotë të gjendjes faktike e cila nuk vihet në dyshim me asnjë pretendim ankimor, gjykata e shkallës së parë drejtë e ka aplikuar edhe të drejtën materiale”.

25. Punëmarrësit paraqitën revizion në Gjykatën Supreme “për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që të ndryshohen aktgjykimet e gjykatave të instancës ma të ulët ashtu që të aprovohet kërkesëpadia e paditësit [punëmarrësit] si të bazuar ose të njëjtit të prishen dhe çështja të kthehet gjykatës së shkallës së parë për rigjykim” .
26. Gjykata Supreme e Kosovës (p. sh. në rastin e parashtruesit të parë, R. G.J., Rev. nr. 379/2011, të 2 majit 2013) i aprovoi si të bazuara kërkesat e revizionit të punëmarrësve dhe i ndryshoi aktgjykimet e shkallës së parë dhe të dytë. Gjykata Supreme arsyetoi si në vijim:

“Gjykata Supreme e Kosovës, pas shqyrtimit të aktgjykimet të goditur sipas nenit 215 të Ligjit të Procedurës Kontestimore (LPK), ka gjetur se: Revizioni është i bazuar.

...

Gjykata Supreme e Kosovës, duke u nisur nga gjendja e tillë e vërtetuar faktike e çështjes, ka gjetur se një qëndrim i tillë juridik i gjykatave të instancës ma të ulët nuk mund të pranohet si i drejtë dhe i ligjshëm nga se sipas vlerësimit të kësaj gjykate mbi gjendje e tillë te vërtetuar faktike gabimisht është zbatuar e drejta materiale, kur të dy gjykatat kanë gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e pa bazuar dhe si të tillë e kanë refuzuar, për të cilën arsye u deshtë që të pranohet revizioni i paditësit si i bazuar, të ndryshohen aktgjykimet e goditura, dhe të aprovohet kërkesëpadia e paditësit si e bazuar ashtu siç është përshkruar në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Gjykata Supreme e Kosovës, vlerëson se gjykatat e instancës ma të ulët gabimisht kanë aplikuar të drejtën materiale kur kane gjetur se vendimi i të paditurës [parashtruesi i kërkesës] për shkëputjen e kontratës së punës është i ligjshëm, nga se provat që gjinden në shkresa të lëndës dhe atë Njoftimi mbi shkëputjen e kontratës së punës, (p. sh. në rastin e parashtruesit të parë R. GJ Rev. Nr. 379/2011 të 2 majit 2013) nuk rezulton se e paditura [parashtruesi i kërkesës] para marrjes së vendimeve të kundërshtuara ka vepruar në kuptim të nenit 8.4 (a),(b) të Rregullores nr. 3 Për operacionet e distriktit të KEK-ut, sipas të cilës dispozite është paraparë se Menaxheri i Distriktit do të aranzhoj një takim me punonjësën në fjalë me qëllim të paraqitjes me shkrim të njoftimit për largimi nga puna të punonjësit dhe të jap shpjegim verbal për arsyet e largimit. Nëse punonjësi është njoftuar rreth takimit dhe nuk merr pjesë, Menaxheri i Distriktit mund të vendos njoftimi në tabelën e njoftimeve publike të zyrës së distriktit, kurse veprimi i tillë do të konsiderohet si njoftim me qëllim të shkëputjes së kontratës së punës, sipas pikës (b) të njëjtit nen është paraparë se nëse punonjësi është anëtarë i Sindikatës, ai ka të drejtë të ketë një përfaqësues të sindikatës prezent në takim. Po ashtu e paditura [parashtruesi i kërkesës] me rastin e marrjes së njoftimit mbi shkëputjen e marrëdhënies së punës, nuk ka vepruar në kuptim të nenit 11.5 (b) të Rregullores 2001/27 Për Ligjin Themelor të Punës në Kosovë.

Gjykatat e instancës ma të ulët gabimisht kanë aplikuar të drejtë materiale kur aktgjykimet e tyre i mbështesin në faktin e vërtetuar përmes procesverbalit mbi takimin e menaxherit të distriktit me punëmarrësin (p.sh. në rastin e parashtruesit të parë R. GJ., Procesverbali nr. 531 të datës 25.03.2010), sepse nga ky procesverbal rezulton se ky takim ka të bëjë me dorëzimin e vërejtjes së fundit me shkrim të datës 25.03.2010, në kuptim të nenit 8.3 dhe nuk ka të bëjë me obligimet e të paditurës [parashtruesit të kërkesës] te parapara me nenin 8.4(a) dhe (b) të Rregullores së lartë cituar të paditurës. Pasi që në rastin e tanishëm, kontrata e punës i është shkëputur paditësit [punonjësit] për shkak të rezultateve jo të kënaqshme të punës për muajin tetor 2010, ai është dashur ta respektojë nenin 8.4 a) dhe b) të Rregullores së lartpërmendur.

Gjykata Supreme e Kosovës, vlerësoi si të bazuara pretendimet e parashtruesit [të punësuarit] të parashtruara me revizion se gjykatat e instancës më të ulët gabimisht kanë aplikuar të drejtën materiale për shkëputjen e kontratës së punës, nga se për këto shkelje e paditura [parashtruesi] nuk ka udhëhequr procedurë disiplinore, sepse në bazë të dispozitave të nenit 112 të Ligjit mbi Marrëdhënien e Punës të Kosovës nr. 12/1989, i cili Ligj ka qenë në aplikim në bazë të Rregullores së UNMIK-ut nr. 1999/24, deri me hyrjen në fuqi të Ligjit të Punës të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-212 në muajin dhjetor të vitit 2010, i cili ligj me dispozitën e nenit 99.1 shfuqizon Rregulloren e UNMIK-ut nr. 2001/27 për Ligjin themelor të punës në Kosovë, Ligjin për Marrëdhëniet e Punës të KSAK të Kosovës, të vitit 1989 dhe Ligjin e punës të vitit 1977 me amendamentet përkatëse, është paraparë se organet e autorizuara kanë për detyrë të paraqesin kërkesën për inicimin e procedurës disiplinore, brenda tetë ditësh pasi të marrin vesh për shkeljen e detyrave të punës, ose për ndonjë shkelje tjetër të disiplinës së punës dhe për kryesin, ndërsa sipas

dispozitës së nenit 113 paragrafi 2 është paraparë se para se t'i shqiptoj masën disiplinore largim nga puna organi punë- drejtues respektivisht punëtori i caktuar me autorizime dhe përgjegjësi të veçanta, ka për detyrë të merr në pyetje punëtorin.

Nga neni 11 i Kontratës së punës e lidhur mes paditësit [punëmarrësi] si punëmarrës dhe të paditurit [parashtruesi i kërkesës] si punëdhënës është përcaktuar se kontrata e punës ndërpritet sipas neneve 67, 68,69 dhe 70 të Ligjit të Punës në Kosovë, Marrëveshjes Kolektive dhe Rregullores së punës së KEK-ut.

Sipas nenit 24 të kontratës së përgjithshme kolektive është paraparë se komisionin disiplinor e emëron punëdhënësi, gjegjësisht organi kompetent me aktin e përgjithshëm të punëdhënësit, ndërsa e paditura [parashtruesi] me Rregulloren mbi përgjegjësinë disiplinore dhe materiale të nxjerrë më 10.10.2006. Me pjesën II të kësaj rregullore janë përcaktuar në mënyrë të detajuar dispozitat për zbatimin e procedurës disiplinore, e cila Rregullore nuk është lënë jashtë fuqie me Rregulloren nr. 3 të 30.11.2009. Po ashtu me asnjë dispozitë të Rregullores nr. 2001/27 për Ligjin Themelor të Punës në Kosovë, nuk është lënë jashtë fuqie Ligji Mbi Marrëdhëniet e Punës nr. 12/1989 i KSAK-së.

Gjykata Supreme e Kosovës, nga arsyet e cekura si dhe të dhënat të cilat gjenden në shkresa të lëndës gjeti së kërkesëpadia e paditësit (të punësuarit) është në tërësi e bazuar edhe për shkak se gjykatat e instancës më të ulët gabimisht kanë zbatuar të drejtën materiale, u deshtë që të dy aktgjykimet e atyre gjykatave të ndryshohen dhe kërkesëpadia e paditësit si e tillë të aprovohet si në dispozitiv të këtij aktgjykimi”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

27. Parashtruesi pretendon se “Gjykata ka gjykuar në bazë të ligjeve që nuk kanë qenë në fuqi, andaj aktgjykimi i saj është i paligjshëm dhe i padrejtë dhe si i tillë duhet të prishet. KKEK Sh. a është në dijeni që Gjykata Kushtetuese e Kosovës nuk vepron si shkallë IV, por ka juridiksion kushtetues që ta prishë-anulojë çdo akt juridik të cilit do organ, në qoftë se gjen se ka shkelje të dispozitave ligjore dhe atyre kushtetuese, e që për rastin konkret nuk është fare kontestuese se janë shkelur dispozitat ligjore duke aplikuar ligjet dhe aktet e tjera që nuk kanë qenë në fuqi”.
28. Kështu, parashtruesi i kërkesës pretendon se, vendimi i kontestuar ia shkel atij të drejtat kushtetuese të garantuara me nenin 31 dhe 102.3 të Kushtetutës, si rezultat i shkeljes së nenit 214 paragrafit 2 të Ligjit për procedurën kontestimore.
29. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës thekson se “bazuar në dispozitat e nenit 113.7 dhe 21.4 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës ka të drejtë ligjore që të kërkojë të shqyrtohet ligjshmëria e një vendimi të autoriteteve publike, pasi të jenë shteruar të gjitha mjetet juridike, andaj kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Kosovës që pas shqyrtimit të kërkesës të njëjtën ta aprovojë si të bazuar duke anuluar Aktgjykimet e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 379/11, të 2

majit 2013, Rev. nr. 192/13, të 3 tetorit 2013, Rev. nr. 244/13, të 8 tetorit 2013, Rev. nr. 192/13, të 3 tetorit 2013, Rev. nr. 246/13, të 1 tetorit 2013, Rev. nr. 271/13, të 31 nëntorit 2013”.

30. Për më tepër, në bazë të dokumenteve të dorëzuara, parashtruesi i kërkesës pretendon se *“Një vendim i gjykatës nuk mund të jetë i ligjshëm, i paanshëm dhe i drejtë kur zbatohen dispozitat e ligjit i cili nuk ishte në fuqi. Nëse parimi i gjykimit në bazë të ligjeve më të favorshme për palën ishte kushtetues pa respektuar aspektin e kohës, atëherë në sistemin ligjor dhe kushtetues të vendit do të ishte krijuar konfuzion dhe pasiguri ligjore”*.
31. Kështu, parashtruesi i kërkesës pretendon se *“Aplikimi i gabuar i të drejtës materiale nga ana e gjykatës, rezulton me shkelje të drejtave të punëdhënësit të garantuara me Kushtetutë që të jetë i barabartë para ligjit, parim ky i garantuar me dispozitat e nenit 24 të Kushtetutës, si dhe shkelje të Drejtave dhe Lirive Themelore të sanksionuara me dispozitat e nenit 21.4 të Kushtetutës duke ia imponuar me Aktgjykim punëdhënësit që kontratën e punës në kohë të caktuar ta shndërroj në kohë të pacaktuar, në kushtet e ekonomisë e lirë të tregut e sanksionuar me dispozitat e nenit 10 të Kushtetutës”*.
32. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës pretendon se *“Gjykata Supreme e Kosovës për çështje identike që kanë të bëjnë me shkëputje të kontratës së punës në kohë të caktuar ka qëndrime diametralisht të kundërta ku herë i zbaton dispozitat e nenit 112 dhe 113 të Ligjit mbi marrëdhënie pune të Kosovës GZ. E KSA Kosovës nr. 12/89 e herë të Ligjit Themelor të punës në Kosovë, Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2001 /27”*.
33. Për të mbështetur pretendimin e tij, parashtruesi i kërkesës i referohet Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 379/11, të 2 majit 2013, në rastin e punonjësit të parë, R. GJ., ku Gjykata Supreme ka aplikuar dispozitat e nenit 112 dhe 113.2 të Ligjit për marrëdhëniet e punës të Kosovës (Krahina Autonome Socialiste e Kosovës, nr. 12/89), ndërsa në një rast tjetër, Aktgjykimi Rev. nr. 310/12, i 22 prillit 2013, Gjykata Supreme konsideron se dispozitat e nenit 11.1 dhe 11.4 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/27 janë zbatuar drejt.
34. Parashtruesi i kërkesës më tej thekson *“Se cilat dispozita aplikohen pas hyrjes në fuqi të Ligjit të Punës në Kosovë, Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2001/27 sa i përket marrëdhënies së punës me qëndrimin e vet juridik e ka qartësuar të gjitha gjykatat e qarkut, edhe ajo në Pejë me të gjitha Aktgjykimet që i përkasin kësaj lëmie, por edhe me Aktgjykimin Ac. Nr. 176109, Gjykata Supreme e Kosovës me Aktgjykimin Rev. nr. 106/2010, Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës me Aktgjykimin ASC-09-00 14 dt. 26 maj 2011 [...]”*.
35. Prandaj, parashtruesi i kërkesës konkludon duke pyetur:
 - a. *“Pse Gjykata Supreme e Kosovës për 12 vite me radhë i ka zbatuar dispozitat e Ligjit Themelor të Punës në Kosovë, Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2001/27, kurse në vitin 2013 ka ndërruar qëndrim dhe ka vendosur që të zbatohen dispozitat ligjore të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Punës të KSA Kosovës, Gazeta Zyrtare nr. 12/89[...]?”*;

- b. “[...] a nuk janë shkel të drejtat kushtetuese të gjithë atyre palëve deri në vitin 2013 që rastet e tyre janë vendos sipas dispozitave të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/27”;
- c. “A nuk krijohet një pasiguri juridike me vendime kontradiktore të gjykatës për çështje identike?”;
- d. “A është krijuar pasiguria juridike?”;
- e. “A nuk krijohet pa barazi para ligjit, a nuk janë shkel parimet kushtetuese, Pabarazia para ligjit i paraparë me dispozitat e nenit 24 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, pasi me aktgjykimet e gjykatës supreme për çështje identike (materia e njëjtë) për dike vendoset pozitivisht e për dike negativisht”.

Pranueshmëria e kërkesës

- 36. Gjykata vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur të gjitha kushtet e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
- 37. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 113 dhe 21 të Kushtetutës.

Neni 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara]

1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

(...)

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

Neni 21 [Parimet e Përgjithshme]

(...)

4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejné edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.

- 38. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parashikon se:

Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.

- 39. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh edhe rregullin 36 (1) c) dhe rregullin 36 (2) të Rregullores së punës, që parashikojnë:

“36 (1) Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar.

36 (2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

- a) *kërkesa nuk arsyetohet prima facie;*
- b) *faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese;*
- c) *Gjykata gjen që parashtruesi nuk është subjekt i ndonjë shkeljeje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë; ose*
- d) *kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*

40. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës kryesisht pretendon: a) shkeljen e parimit të sigurisë juridike, b) shkeljen e neneve 31 dhe 102.3 të Kushtetutës, dhe c) shkeljen e dispozitave ligjore.
41. Gjykata, para se të hyjë në pretendimet e parashtruesit, rithekson se ajo ka vendosur në disa raste të kontesteve të punës, përkatësisht KI26/09, KI39/09, KI70/10 dhe KI25/10.
42. Në rastin KI26/09 (shih rastin KI26/09, parashtrues i kërkesës *Ekrem Gashi*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 14 dhjetorit 2010), parashtruesi i kërkesës pretendonte se aktgjykimi i Gjykatës Supreme, i 24 janarit 2006, kishte shkelur të drejtat e tij kushtetuese sepse e aprovoi kërkesën e punëdhënësit dhe i ndryshoi vendimet e Gjykatës Komunale në Prishtinë dhe të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, ashtu që padia e parashtruesit të kërkesës ishte refuzuar si e pabazuar. Arsyetimi juridik i Gjykatës Supreme është i bazuar në faktin se njoftimi ku deklarohen arsyet për ndërprerjen e kontratës së punës për punonjësën ishte i mjaftueshëm dhe në pajtim me Rregulloren e UNMIK-ut (2001/27), e cila shfuqizoi të gjithë legjislacionin që nuk ishte në përputhje me të. Gjykata Kushtetuese konstatoi se kërkesa e parashtruesit të kërkesës ishte e papranueshme, sepse nuk ishte *ratione temporis* në pajtim me Kushtetutën.
43. Në rastin KI39/09 (shih rastin KI39/09, parashtrues i kërkesës *Avni Kumnova*, Aktgjykimi i 3 nëntorit 2011), parashtruesi i kërkesës pretendonte se aktgjykimi Gjykatës Supreme, i 27 majit 2009, i kishte shkelur të drejtat e tij kushtetuese sepse Gjykata Supreme gjeti se gjykatat e shkallës më të ulët kishin aplikuar të drejtën materiale në mënyrë të gabuar, pasi që, me rastin e zbatimit të nenit 11.2 të Rregullores së UNMIK-ut 2001/27, punëdhënësi duhet vetëm të njoftojë me shkrim se e ka ndërmend të ndërpresë kontratën e punës dhe se një njoftim i tillë duhet të përfshijë arsyet e ndërprerjes së marrëdhënies së punës. Gjykata Supreme konsideroi se “*në bazë të dispozitave të Rregullores së UNMIK-ut 2001/27 për Ligjin Themelor të Punës në Kosovë*”, ishte paraparë që ndërprerja e kontratës së punës mund të bëhet pa obligim për të iniciuar procedura disiplinore, dhe se punëdhënësi ishte i obliguar vetëm të njoftojë të punësuarin rreth qëllimit të tij për të ndërprerë kontratën e punës në rastet e rënda të sjelljes së keqe, ose të përmbushjes së pakënaqshme të detyrave nga i punësuar, dhe se një njoftim i tillë duhet të përfshinte arsyet për një largim të tillë, ashtu siç ka vepruar Ibër-Lepenci. Gjykata Kushtetuese gjeti se nuk ishte shkelur e drejta kushtetuese e parashtruesit të kërkesës.
44. Në rastin KI70/10 (shih rastin KI70/10, parashtruesja e kërkesës *Fatime Kabashi*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 3 nëntorit 2011), parashtruesja e kërkesës pretendonte se aktgjykimi i Gjykatës Supreme, i 27 majit 2009, i kishte shkelur të drejtat e saj kushtetuese sepse më 30 qershor 2010, Gjykata

Supreme anuloi aktgjykimet e Gjykatës së Qarkut dhe asaj Komunale dhe refuzoi ankesën e parashtrueses së kërkesës si të pabazë, duke deklaruar se gjykatat e instancës më të ulët kishin gjykuar gabimisht situatën faktike si dhe kishin zbatuar gabimisht të drejtën materiale (Rev. I. nr. 28/2010). Sipas mendimit të Gjykatës Supreme, parashtruesja e kërkesës ka munguar nga puna pa autorizim, edhe pse ishte informuar një ditë para se të refuzohej kërkesa e saj për pushim pa pagesë. Në lidhje me të drejtën materiale, Gjykata Supreme rithekson se Rregullorja e UNMIK-ut 2001/36 dhe Udhëzimi Administrativ 44/2004 ishin në fuqi në vend të Rregullores së UNMIK-ut 2001/27. Gjykata Kushtetuese e deklaroi kërkesën të papranueshme, sepse parashtruesja e kërkesës as nuk e ka arsyetuar ankesën e saj lidhur me shkeljet e pretenduara dhe as nuk i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

45. Lidhur me pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të parimit të sigurisë juridike, sepse Gjykata Supreme për çështje identike për dikë vendos pozitivisht, e për dikë negativisht, Gjykata rithekson se, në rastin KI25/10 (shih rastin KI25/10, parashtrues i kërkesës Agjencia e Privatizimit e Kosovës, Aktgjykimi i 31 marsit 2011), Gjykata konstatoi se:

“ ...

57. Për më tepër, Propozimi Gjithëpërfshirës për Zgjidhjen e Statusit të Kosovës, dispozitat e te cilit do të kenë përparësi ndaj të gjitha dispozitave ligjore në Kosovë, në Aneksin V [Sistemi i Drejtësisë], neni 1.1, qartazi përcakton se "Gjykata Supreme do të sigurojë zbatim të njëtrajtshëm të ligjit duke vendosur mbi ankesat në përputhshmëri me ligjin". Dhoma e Posaçme, si pjesë e Gjykatës Supreme është e obliguar ta respektojë këtë dispozitë.

58. Përfundimisht, neni 145 [Vazhdimësia e Marrëveshjeve Ndërkombëtare dhe e Legjislacionit të Aplikueshëm] përcakton se "Legjislacioni i aplikueshëm në ditën e hyrjes në fuqi të kësaj Kushtetute vazhdon të zbatohet për aq sa të jetë në pajtueshmëri me këtë Kushtetutë, derisa të mos shfuqizohet, zëvendësohet ose amendamentohet në pajtueshmëri me këtë Kushtetutë". Si interpretues përfundimtar i Kushtetutës, Gjykata konsideron se legjislacioni i zbatueshëm në datën e hyrjes në fuqi të kësaj Kushtetute përfshinë rregulloret e UNMIK-ut dhe vendimet administrative të nxjerra nga PSSP-ja para 15 qershorit 2008. Në pajtim me nenin 145, rregulloret dhe udhëzimet administrative të tilla, si dhe legjislacioni tjetër do të vazhdojnë të zbatohen vetëm për aq sa janë në pajtim me Kushtetutën derisa të shfuqizohen, zëvendësohen apo ndryshohen në pajtim me Kushtetutë".

...”

46. Megjithatë, Gjykata vëren se, në përputhje me parimin e subsidiaritetit, parashtruesi i kërkesës duhet të ngrejë shkeljen e pretenduar kushtetuese në gjykata të rregullta, në radhë të parë për të siguruar respektimin e të drejtave themelore të mishëruara në Kushtetutë.
47. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi nuk ka ngritur në Gjykatën Supreme shkeljen e pretenduar kushtetuese të qëndrimeve parimore jo të harmonizuara për çështjet identike dhe zbatimi i tyre nga Gjykata Supreme në

lidhje me çështjet identike, duke vendosur për dikë pozitivisht dhe për dikë negativisht, e që, sipas parashtruesit të kërkesës, do të krijonte pasiguri juridike.

48. Gjykata vëren më tej se, më 28 gusht 2013, parashtruesi i kërkesës i dërgoi një letër Kryetarit të Gjykatës Supreme, duke kërkuar harmonizimin e qëndrimeve parimore në çështjet identike. Parashtruesi i kërkesës kërkoj nga Kryetari i Gjykatës Supreme që të *“na sugjeroni se cilat veprime duhet të ndërmer KEK-u për të riparuar pasojat e shkaktuara me aktgjykimin e lartpërmendur”*. Megjithatë, kjo kërkesë duhej të ishte ngritur nga parashtruesi i kërkesës gjatë procedurës së shqyrtimit të çështjes dhe jo pasi është nxjerrë aktgjykimi i Gjykatës Supreme, gjegj. më 2 maj 2013.
49. Në lidhje me pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka sqaruar si dhe pse vendimi i kontestuar, *“duke zbatuar akte tjera, të cilat nuk ishin në fuqi”*, kishte shkelur të drejtën konkrete kushtetuese.
50. Gjykata rikujton se e drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm përfshin një numër të elementeve dhe përbën komponentët kyçë në mbrojtjen e të drejtave themelore individuale nga shkeljet e mundshme të kryera nga gjykatat ose autoritetet publike me vendimet e tyre.
51. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.”
52. Neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut (KEDNJ) gjithashtu parasheh se:

“Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile (...), çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme.”
53. Në këtë kontekst, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk shpjegon saktësisht si dhe pse pretendimi i *“zbatimit të akteve tjera që nuk ishin në fuqi”* e dëshmon shkeljen kushtetuese të të drejtave të tij themelore për gjykim të drejtë dhe të paanshëm. Në të vërtetë, parashtruesi i kërkesës vetëm konkludon se *“për rastin e tanishëm nuk është aspak kontestuese se dispozitat ligjore ishin shkelur me zbatimin e akteve tjera që ishin në fuqi”*.
54. Për më tepër, citati i lartcekur i aktgjykimeve të Gjykatës Supreme tregon se vendimi i kontestuar ofroi arsyetim të gjerë dhe gjithëpërfshirës të fakteve të rastit dhe të gjetjeve të tij.
55. Për më tepër, pakënaqësia me aktgjykimin apo thjesht përmendja e neneve apo dispozitave të Kushtetutës nuk është e mjaftueshme për parashtruesin e

- kërkesës për të ndërtuar një pretendim për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkeljet e Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës duhet të sigurojë një argument bindës dhe të arsyetuar mirë në mënyrë që kërkesa të jetë e bazuar.
56. Si përmbledhje, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk argumenton dhe nuk dëshmon se Gjykata Supreme duke gjykuar “*në bazë të ligjeve që nuk ishin në fuqi*”, pretendohet t’i ketë shkelur të drejtat e tij kushtetuese.
 57. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon shkeljen e nenit 102.3 të Kushtetutës, i cili përcakton se “*gjykatat gjykojnë në bazë të Kushtetutës dhe ligjit*”. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka sjellë ndonjë argument apo nuk paraqitur ndonjë provë se Gjykata Supreme nuk e ka respektuar dispozitën në fjalë. Prandaj, Gjykata gjen se parashtruesi edhe një herë nuk e ka argumentuar shkeljen e të drejtave të tilla, siç parashihen me Kushtetutë, në nenin e lartpërmendur 102. 3 të Kushtetutës.
 58. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës pretendon “*shkelje të dispozitave ligjore*”. Gjykata konsideron se ato pretendime janë të natyrës ligjore. Prandaj, Gjykata gjen se ato nuk paraqesin asnjë bazë kushtetuese për shkelje të të drejtave themelore të njeriut, të garantuara me Kushtetutë.
 59. Në të vërtetë, Gjykata as nuk i shqyrton vendimet e gjykatave të rregullta për çështje të ligjshmërisë, dhe as nuk e shqyrton saktësinë e fakteve, përveç nëse ka dëshmi të qarta dhe bindëse se ato vendime janë marrë në mënyrë qartazi të padrejtë apo arbitrare.
 60. Për më tepër, nuk është detyrë e Gjykatës të vendosë nëse Gjykata Supreme i ka shqyrtuar argumentet e parashtruesve në mënyrë të duhur me rastin e zgjidhjes së çështjeve ligjore. Kjo mbetet ekskluzivisht juridiksion i gjykatave të rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës* [DHM], nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut [GJEDNJ] 1999-I).
 61. Është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të vlerësojë nëse, gjatë procedurave të gjykatave të rregullta, gjykatat kanë shkelur ndonjë të drejtë themelore të garantuar me Kushtetutë.
 62. Si përmbledhje, Gjykata nuk mund të vërejë se sipas argumenteve dhe provave, aktgjykimet e kontestuara të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 379/11, i 2 majit 2013, Rev. nr. 192/13, i 3 tetorit 2013, Rev. nr. 244/13, i 8 tetorit 2013, Rev. nr. 192/13, i 3 tetorit 2013, Rev. nr. 246/13, i 1 tetorit 2013, Rev. nr. 271/13, i 31 nëntorit 2013, ishin nxjerrë në mënyrë qartazi të padrejtë dhe arbitrare (shih aktvendimet për papranueshmëri të Gjykatës Kushtetuese të Kosovës, Rasti KI185/13, i 10 shkurtit 2014, dhe Rasti KI186/13, i 18 shkurtit 2014).
 63. Si rezultat i kësaj, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit të kërkesës nuk i plotëson kushtet e pranueshmërisë, pasi që parashtruesi i kërkesës nuk ka

arritur të dëshmojë pretendimin e tij dhe të paraqesë dëshmi përcjellëse për shkeljen e pretenduar kushtetuese me vendimet e kontestuara.

64. Prandaj, në pajtim me rregullin 36 (2) b) të Rregullores së punës, kërkesa e parashtruesit të kërkesës duhet të hidhet poshtë si qartazi e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullat 36 (2) b) dhe 56 (2) të Rregullores së punës, më 8 maj 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve dhe ta publikojë këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani